

בשנת 1968 נתגלו באדמת כלא קאר מינגס שבמדינת ארקנסו, ארצות-הברית, שלושה שלדי אדם. מפקד הכלא, תומאס מרטון, הורה להשיך ולחפור בשטח. כך נחשפו כ-200 שלדים של אסירים, שנקברו במקום בנסיבות עלומות. עקב התגלית המזעזעת, שחשפה שורה של מעשי אלימות והתעללות באסירים ששהו בין כותלי הכלא, פירסם המפקד את מסקנותיו והתריע על עיוות ופגיעה בזכויות האדם. מרטון הפך מוקד של פרשה פוליטית. הוא נתן ראיון מוזעזע לירחון פלייבוי וכתב דו"ח בשם "השותפים לפשע", שבו האשים את הממונים על בתי-הסוהר ואת הפוליטיקאים בפגיעה המורלית לא פחות מפשע עם של איתם היושבים מאחורי הסורגים — פשע נגד זכויות האדם.

עתה, 12 שנים אחרי גילוי הגופות בארקנסו, הפך סיפורו של מרטון לסרט בשם ברובייקר, הודות להתעניינותו של רוברט רדפורט, הכוכב מס' 1 של ארצות-הברית, שבחר בסיפור חרף היותו בלתי-מיסחרי לחלוטין. ולמרות שהוא עשוי לדרוך על יבלות רבות בפוליטיקה האמריקאית. לכאורה צריך היה מרטון

תומאס מרטון, מפקד הכלא

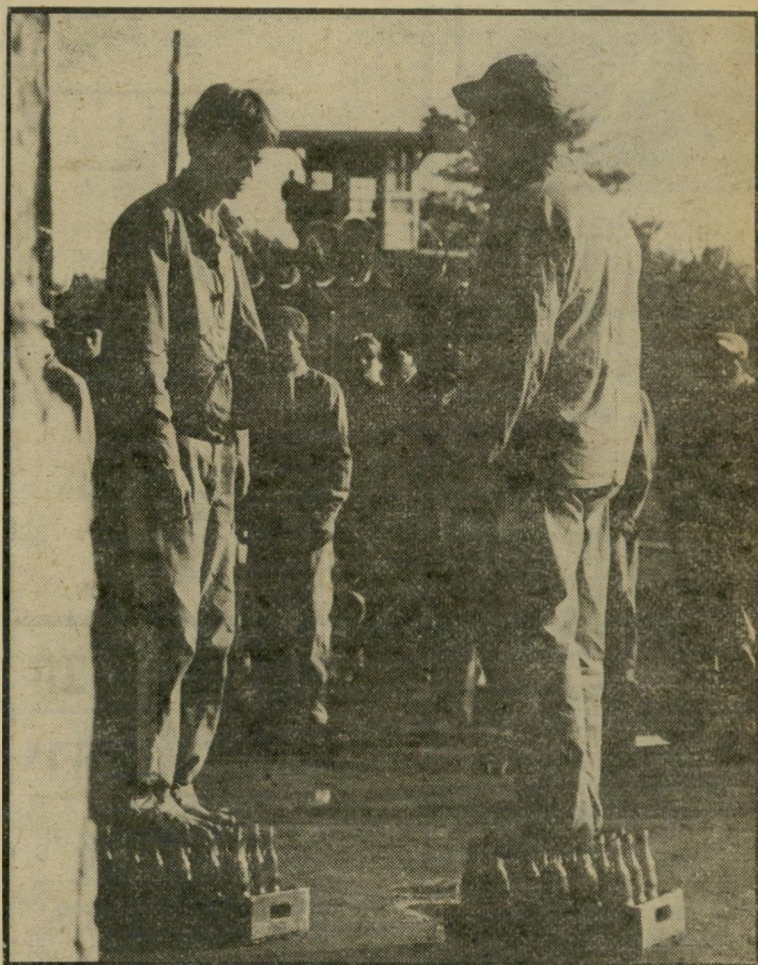
רוברט רדפורט בתפקיד מפקד הכלא

200 קברים קבורים באדמה

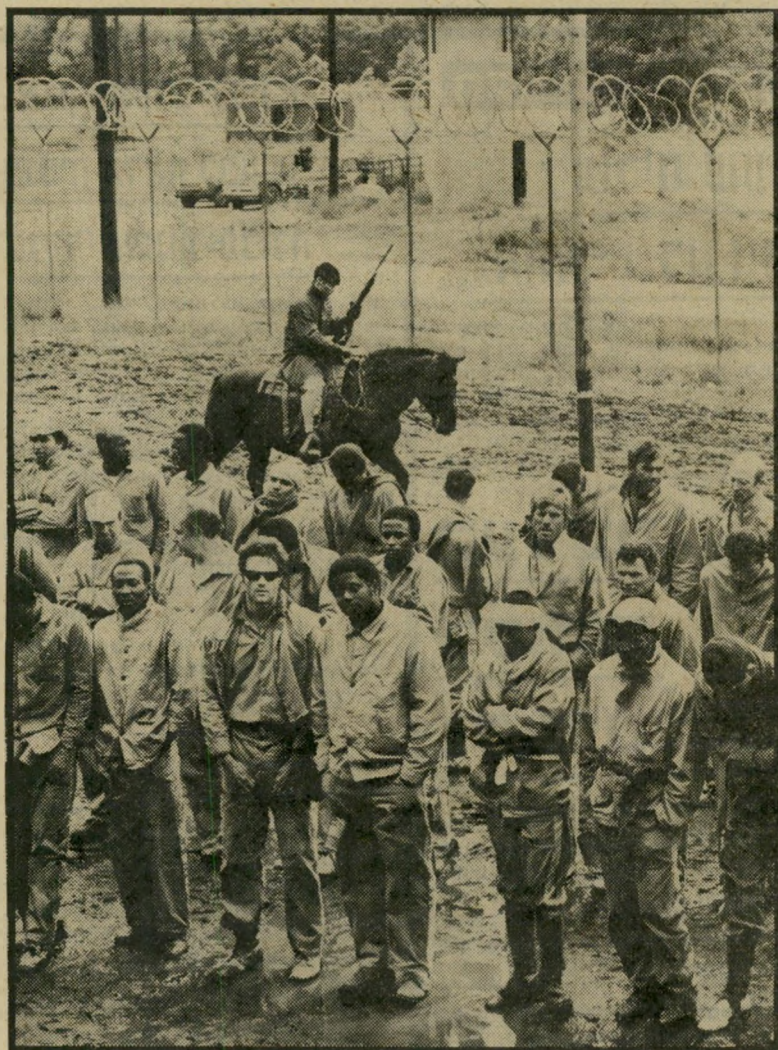
אנרגיה טבעית. הכוח המניע אותו בכל עיסוקיו הוא המישחק. השתמשתי בו כדי להזיז דברים שאני משוכנע כי חשוב לעשותם". אמר. כמו פרוייקטים לשמירת איכות-הסביבה, שהוא ורעייתו לולה שותפים להפעלתם זה כמה שנים, וכמו מוסד שהקימו בשם "האקדמיה הלאומית לשמירת אנרגיה טבעית".

"המישחק אינו רק מנוף להשגת דבי רים מסויימים", מודה רדפורט. "אני אוהב לשחק ואני מלא סיפוק כשאני בלהט העבודה. אני מרגיש שכשחקן עדיין הדרך ארוכה לפני."

43. מוצא לו רוברט רדפורט כר נרחב לעבודה מגוונת. הוא בוחר בנושאים ה"מעניינים אותו במיוחד, ומשתתף בסרט לא רק כשחקן כי אם גם כמפיק. כך עשה בכל אנשי הנשיא וכך בי ברובייקר. לאחרונה גם התחיל קאריירה של במאי וסרטו אנשים רגילים זיכה אותו בביקורות נלהבות. הוא הפיק סרט הנ"פשה בשם סרט השמש, בבימויו של סאול באס. המועמד עתה לאוסקר. באיזור ה"קייט והסקי שלו, ביוטה, נפתח עתה "מכון סאנדנס לקולנוע", שימשם גן-עדן ליצורי קולנוע עצמאיים.

העונשת אסירים בבית-הכלא פגיעה בזכויות האדם

ברובייקר חודר לבית הכלא מאסיר מן השורה הרפורמה לא בוצעה מעולם

יושר לחצאין, כשם שאין הריון לחצאין." גן-עדן לקולנוע. ואמנם יושר, סיר רובו להתפשר עם הפוליטיקאים ורדיפתו אחרי האמת עד שורשיה, הפכה את מרטון לאדם שנוא, למרות שאין לו מתחרה בהבנת בעיות הכלא, הענישה המחנכת ותיקון דרכיהם של הקשוחים שבפושעים. בשעתו יישם בכלא הטלת אחריות על אסירים, כדי להפוך אותם לאזרחים קוני-סטרוקטיביים.

היום, תחת נהל בתי-סוהר הוא כותב ספרים ומרצה באוניברסיטה של אוקלי-הומה. סרטו של רדפורט איפשר לו חופש שה בת שנה ופרנסה כיועץ הסרטה. ואשר לעתיד, נדמה כי דרכו של רדפורט צלחה יותר מאשר דרכו של מרטון. היום, בגיל

להיות מרוצה: האמת יצאה לאור ודמותו הונצחה בצורה הירואית ופוטוגנית למדי. אך למעשה הפך ממורמר ומאוכזב.

אחרי פיטוריו מהכלא ואף שחברי מושבעים החליט בזכותו ובזכות רפורמה בתנאי האסירים, נחשב מרטון רעה-חולה. איש לא הפקיד בידיו כלא אחר כדי לנהלו. "יש לנו נשיא בשם ג'ימי קארטר", קובל מרטון המריר. "בוודאי שמעתם עליו. הוא מתעניין בשמירת זכויותיהם האלמנטריות של שחורים בדרום-אפריקה, אבל מדוע אינו חושב על ארקנסו? ואיפה כל אותם מתנגדי המילחמה בווייטנאם? ואיפה ה"היפס ומנעני הטאמבורים, הקוראים להגנה על זכויות האדם? איפה כל מתקני העולם למיניהם? לא, איני מסוגל לקבל